

Til nr. 19.

§ 738 regulerer spørgsmålet om sigtedes samkvem med sin forsvarer. Efter den gældende bestemmelse har sigtede »også når han er fængslet, ret til ukontrolleret samkvem – skriftligt eller mundtligt – med sin beskikkede forsvarer. I henseende til en sigtets samkvem med sin valgte forsvarer i fængslingstiden kan dommeren, når han anser det fornødent, så længe tiltale ikke er rejst, anordne fornøden kontrol«.

Herudover findes i den gældende bestemmelse i § 784 en række regler om behandlingen af vare-tægtsfanger, herunder om deres samkvem med andre. Udvalget foreslår i sin betænkning om anholdelse og varetægt disse bestemmelser samlet i en særskilt bestemmelse som § 770, jfr. nærmere bemærkningerne nedenfor til denne bestemmelse. § 738 kan herefter ophæves som overflødig.

Til nr. 20.

Lovforslaget indeholder en ny affattelse af reglerne om efterforskning og afhøringer samt anholdelse og varetægtsfængsling. Forslaget erstatter de gældende regler i kapitel 70–72, 74 og 75. Samtidig foreslås systematikken ændret, således at samtlige retsskridt inden tiltalerejsning samles i fjerde bog, 2. afsnit, og således, at reglerne om efterforskning og afhøringer indsættes som henholdsvis kapitel 67 (§§ 742–749) og kapitel 68 (§§ 750–754), reglerne om anholdelse og varetægtsfængsling som kapitel 69 (§§ 755–761) og kapitel 70 (§§ 762–773). Reglerne om de øvrige retsmidler, besigtigelse, beslaglæggelse og ransagning, kapitlerne 67, 68 og 69, indsættes efter reglerne om varetægtsfængsling som kapitlerne 71 (§§ 774 og 775), 72 (§§ 776–787) og 73 (§§ 788–794). Samtidig foreslås kapitel 73 om beslag på sigtedes formue og forbud mod foreninger og skrifter ændret til kapitel 74 (§§ 795–801) og kapitel 73 a om personundersøgelser ændret til kapitel 75 (§§ 802–805).

Som konsekvens af disse forslag til ændret systematik i 2. og 3. afsnit ændres afsnittene 4–11 til 3–10.

Til § 745.

Bestemmelsen vedrører forsvarerens rettigheder under politiets efterforskning og er i det væsentlige i overensstemmelse med udvalgets forslag.

Stk. 1 angår forsvarerens adgang til det materiale, politiet har tilvejebragt.

Advokatrådet har i sin udtalelse anført, at bestemmelsen om, at forsvareren ikke uden politiets samtykke må udlevere det modtagne materiale til sigtede, næppe er af større betydning, da politiet

erfaringsmæssigt ikke modsætter sig, at sigtede får materialet udleveret til gennemgang, og da forsvareren i øvrigt har både ret og pligt til at gennemgå materialet under møder, eventuelt under fængselsbesøg med klienten. Da det ofte vil være hensigtsmæssigt, at forsvareren udleverer materialet til sigtede til gennemlæsning, bør bestemmelsen efter rådets opfattelse ændres, således at udgangspunktet bliver, at forsvareren har ret til at udlevere materialet til sigtede, medmindre de omstændigheder, der er nævnt i stk. 4, foreligger.

Justitsministeriet er enig i, at det ofte vil være en fordel, at sigtede får lejlighed til at gennemgå materialet. Som nævnt er det da også sjældent, at politiet modsætter sig, at materialet udleveres til sigtede. Den foreslåede regel er endvidere ikke til hinder for, at forsvareren foreviser materialet for sigtede, f. eks. under et fængselsbesøg.

Under hensyn hertil og til, at en videregående regel kunne medføre risiko for, at materialet kom uvedkommende i hænde, er bestemmelsen medtaget uændret i lovforslaget.

Politiets nægtelse af at give samtykke kan indbringes for retten, jfr. § 746, stk. 1.

I betænkningen har udvalget som *stk. 3* foreslået en bestemmelse, hvorefter politiet »så vidt muligt« skal underrette forsvareren om efterforskningsskridt, som kan formodes at ville finde anvendelse som bevis under domsforhandlingen, således at han kan få lejlighed til at være til stede. Justitsministeriet kan tiltræde udvalgets vurdering af, at udenretlige efterforskningsskridt, der ikke kan op sættes, bør kunne foretages, selv om det ikke har været muligt at komme i forbindelse med forsvareren. Man har dog fundet det rettest at præcisere rækkevidden af denne undtagelse fra underretningsskridt i bestemmelsen. Den foreslåede bestemmelse i § 748, stk. 2, om underretning til forsvareren om afholdelse af retsmøder er ændret på tilsvarende måde i forhold til udvalgets forslag.

Bestemmelserne i stk. 1 og stk. 3 kan efter *stk. 4* fraviges, hvis hensynet til statens sikkerhed, sagens opklaring eller trediemand gør det påkrævet. Desuden kan politiet under disse omstændigheder give forsvareren pålæg om ikke at videregive de oplysninger, han har modtaget fra politiet.

Advokatrådet har i sin udtalelse udtrykt betænkelighed ved denne bestemmelse. Rådet fremhæver, at det f. eks. ikke er ligeegyldigt for forsvareren, når han skal tilrettelægge forsvaret, om han kan få at vide, hvem der har indgivet anmeldelse eller i øvrigt har afgivet oplysninger til politiet.

I betænkningen side 12 anfører udvalget, at det af hensyn til opklaringen i vidt omfang er nød-